

Το νόημα των θλίψεων

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Λουκάς ο ιατρός](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:ellinikogortynias.gr

Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Συχνά ρωτούν οι άνθρωποι γιατί, για ποιο λόγο, Κύριος ο Θεός τους στέλνει θλίψεις και πολλές φορές και πολύ σοβαρές δοκιμασίες; Είναι πολύ σημαντικό για τον κάθε χριστιανό να καταλάβει ότι οι θλίψεις μάς αποστέλλονται κατά το θέλημα του Θεού, το πάντοτε αγαθό και σωτήριο. Τις περισσότερες φορές μάλιστα στέλνονται όχι σαν τιμωρίες, για τις αμαρτίες μας, αλλά για να επαναπροσδιορίσουμε τους δρόμους μας και τις καρδιές μας ή σαν απάντηση στα αιτήματα που απευθύνουμε στο Θεό. Οι άνθρωποι πολλές φορές περιμένουν από το Θεό να πραγματοποιήσει αυτά που ζητούν στις προσευχές τους με ένα τρόπο που οι ίδιοι θεωρούν ότι είναι ο καλύτερος. Ο Θεός, όμως, συχνά άπαντα στις δεήσεις τους με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο και όχι μ' αυτόν που θα ήθελαν ή θα φαντάζονταν.

Αν ζητάνε, για παράδειγμα, να τους χαρίσει ο Θεός ταπεινωση, φαντάζονται ότι σιγά-σιγά μέρα με τη μέρα η ταπεινωση υπό την ευεργετική επίδραση του Θεού θα μεγαλώνει στις καρδιές τους. Ο Κύριος

όμως συχνά το κάνει με έναν διαφορετικό τρόπο• **τους στέλνει ένα απροσδόκητο σκληρό χτύπημα το οποίο πληγώνει την υπερηφάνεια και τον εγωισμό τους και τους ταπεινώνει.** Συχνά ο Θεός μάς στέλνει κάποια ασθένεια και εμείς παραπονιόμαστε και καθόλου δεν σκεφτόμαστε ότι τις περισσότερες φορές αυτή είναι μια μεγάλη ευεργεσία του Θεού, **είναι ίσως η απάντηση του Θεού στις προσευχές μας, με τις οποίες τον παρακαλούμε να δυναμώσει την πίστη μας.**

Δεν γνωρίζετε ότι πολλές φορές ο Κύριος μάς στέλνει φοβερές σωματικές ασθένειες και πληγώνει το σώμα μας για να μας δυναμώσει πνευματικά; Αυτό έγινε και με τον όσιο Ποιμένα τον Πολύαθλο, ο οποίος ασκήτευε στη μονή των Σπηλαίων και όλη τη ζωή του βρισκόταν στο κρεβάτι του πόνου υποφέροντας από μία αθεράπευτη ασθένεια και μ' αυτό τον τρόπο έφτασε στην αγιότητα. Άλλοι άνθρωποι, οι οποίοι δίνουν μεγάλη σημασία στα γήινα αγαθά, ζητάνε από τον Κύριο να αυξηθούν τα πλούτη τους. Και ο Κύριος τους απαντά με την καταστροφή των κτημάτων τους ή με πυρκαγιές και μ' αυτόν τον τρόπο τους αποστρέφει από την προσκόλληση στα γήινα και από τη φιλαργυρία και έτσι διορθώνει τις αποκλίσεις τους από τη σωστή οδό, την οποία μας διδάσκουν οι μακαρισμοί.

Ο Θεός φέρεται σε μας σαν σε πραγματικούς υιούς Του, τους οποίους τιμωρεί για το καλό τους. Τις θλίψεις που μας στέλνει ο Κύριος εμείς πρέπει να τις υποδεχόμαστε έτσι όπως μας το λέει ο άγιος απόστολος Πέτρος: «Ταπεινώθητε ουν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, ίνα υμάς υψώση εν καιρώ.» (Α' Πετρ. 5, 6). Αν δεν μπορούμε, παρ' όλες τις προσπάθειές μας, να κατανοήσουμε για ποιο λόγο μάς στέλνονται από το Θεό οι θλίψεις, τότε ας ταπεινωθούμε κάτω από το δυνατό χέρι του Θεού και θα μας ανυψώσει στον κατάλληλο καιρό, για να καταλάβουμε τους δρόμους Του με τους οποίους μας οδηγεί σ' αυτόν το σκοπό. Πρέπει με πολλή ταπείνωση και χωρίς τον παραμικρό γογγυσμό να δεχόμαστε όλες τις δοκιμασίες και τις θλίψεις, που μας στέλνονται από το Θεό, έχοντας την ταπεινή πεποίθηση ότι μ' αυτά ο Θεός μας κατευθύνει και όχι ότι ξεσπά επάνω μας την οργή Του. Διότι ο ίδιος διά του στόματος του προφήτη Ησαΐα είπε: «Δεν είμαι πια μ' αυτό οργισμένος» (Ήσ. 27, 4). Ενώ εμείς, συνήθως, νομίζουμε ότι ο Κύριος είναι οργισμένος μαζί μας και γι' αυτό μας στέλνει τις θλίψεις. Όχι. Πάντοτε να θυμάστε **ότι στο Θεό δεν υπάρχει οργή. «Ο Θεός αγάπη εστίν» (Α' Ίω. 4, 8). Και η τέλεια αγάπη είναι ξένη προς την οποιαδήποτε αδικία.**

Αλλά πολλές φορές, όταν ο Θεός μάς δίνει ένα σοβαρό χτύπημα, διά του οποίου μάς ταπεινώνει για να μάς υψώσει αργότερα, εμείς γογγύζουμε κατά του Θεού. Καταλαβαίνετε, όμως, πόσο βαριά αμαρτία είναι ο γογγυσμός κατά του Θεού; Όταν γογγύζουμε κατά του Θεού, αυτό **σημαίνει ότι Τον θεωρούμε άδικο,**

θεωρούμε ότι Αυτός δεν μάς φέρεται σωστά και θα έπρεπε να μάς φερθεί κατά έναν διαφορετικό τρόπο. Όμως δεν είναι βαριά αμαρτία να κατηγορούμε το Θεό για αδικία και να Τον συκοφαντούμε; Βλέπετε, λοιπόν, πόσο βαριά αμαρτία είναι ο γογγυσμός κατά του Θεού. Γι' αυτό «εν φόβω τον της παροικίας υμών χρόνον αναστρέφητε» (Α' Πέτρ. 1, 17). Πρέπει να προσέχουμε πολύ τα λάθη και τα εμπόδια στην πορεία μας προς τη Βασιλεία των Ουρανών. Αλλά περισσότερο απ' όλα τα άλλα πρέπει να φοβόμαστε να μην παραβαίνουμε τη μεγάλη εντολή του Χριστού: «**Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε**» (Μτ. 7, 1). Και γογγυσμός κατά του Θεού δεν είναι μόνο κρίση του Θεού αλλά και κατάκρισή Του.

Ας αφήσουμε την κρίση αυτή σ' εκείνους τους δυστυχείς ανθρώπους που εκούσια καταστρέφουν τον εαυτό τους. Τους οποίους ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός δεν τους διορθώνει ούτε τους τιμωρεί, επειδή είναι αδιόρθωτοι και αθεράπευτοι. Εμείς μόνο να ζητάμε την βοήθειά Του για το δρόμο της σωτηρίας μας, να Τον δοξολογούμε και να Τον τιμούμε πάντοτε μαζί με τον άναρχο Πατέρα Του και το Άγιο Πνεύμα. Αμήν.

Πηγή: isagjastriados.com